

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการค้ำนุชย์ในยุคนิยม : กรณีศึกษากระบวนการที่เด็กและหญิงไทยถูกบังคับค้าประเวณีจากประสบการณ์ของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการการค้ำนุชย์ในสังคมยุคนิยมของไทย การเชื่อมโยงการค้ำนุชย์ของไทยกับกระบวนการค้ำนุชย์ในแหล่งต่างๆ ของโลก และปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจกลไกของภาครัฐ กลุ่มอิทธิพลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขกระบวนการค้ำนุชย์ในสังคมไทย โดยเฉพาะบทบาทของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ส่วนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เด็กและหญิงไทยที่เขตกเป็นผู้เสียหายในคดีถูกบังคับต่อลงให้ขายบริการทางเพศ และได้รับการช่วยเหลือจากมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวนทั้งสิ้น 8 กรณีศึกษา ส่วนที่ 3 ศึกษาจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในการบริหารประเทศ รวมทั้งเป็นประธานมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) (ตามประวัติของผู้วิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านสังคมโดยเฉพาะเด็กและสตรี)

โดยผู้วิจัยใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ ได้ค้นพบปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการบังคับค้าประเวณีเด็กและสตรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รอบด้านแบบองค์รวม สามารถตอบคำถามการศึกษาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ระดับหนึ่ง ดังนี้

5.1 สรุป

5.1.1 สาเหตุของการที่เด็กและหญิงไทยถูกบังคับค้าประเวณี

สาเหตุการถูกบังคับค้าประเวณี ผู้วิจัยได้ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์เด็กและหญิงตกเป็นผู้ถูกบังคับค้าประเวณีจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจำนวน 8 กรณีศึกษา และจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ช่วยเหลือเด็กและหญิงที่ถูกบังคับค้าประเวณีเป็นจำนวนมากจึง ได้ค้นพบถึงสาเหตุ และแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 สาเหตุของการที่เด็กและหญิงไทยถูกบังคับค้าประเวณี

1. การศึกษาน้อย การขาดโอกาสทางการศึกษา และต้องออกจากระบบการศึกษา เร็วก่อนกำหนด รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ไม่เอื้อหรือตอบสนองต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ไม่มีอาชีพ ไม่มีงานทำ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียม ความรู้ที่น้อยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ง่ายต่อการถูกล่อลวงและชักจูงเข้าสู่การค้าประเวณี
2. ปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความยากจน การมีรายได้น้อยหรือไม่มีเลย เกิดการว่างงาน ตกงาน ตลอดจนภาระหนี้สิน เป็นสาเหตุผลักดันให้ผู้ประสบปัญหาถูกหลอกล่อเข้าสู่การค้าประเวณี
3. ปัญหาครอบครัว เด็กและหญิงที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ในกรณีครอบครัวแตกแยก ปัญหาการหย่าร้างระหว่างสามีภรรยา โครงสร้างครอบครัวเดี่ยวทำให้พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาอยู่กับลูก ทำให้ขาดการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนการขาดรายได้เลี้ยงดูครอบครัว
4. ค่านิยมการบริโภคและวัตถุนิยม การพัฒนาการเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นตัวเงิน ตลอดจนกระแสชี้นำจากสื่อต่าง ๆ เป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมที่ให้คุณค่ากับการบริโภค เพื่อการสร้างฐานะที่ดีในการดูแลครอบครัว
5. วัฒนธรรม ประเพณีในเรื่องการทดแทนบุญคุณ ความกตัญญูของเด็กและหญิงที่ต้องช่วยเหลือครอบครัว หรือช่วยขงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวให้ดีขึ้นจนเป็นที่ยอมรับของสังคมในส่วนตัว ทำให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องปกติที่เด็กและหญิงสามารถทำได้จนเป็นที่ยอมรับ

ประเด็นที่ 2 สาเหตุที่ได้จากงานวิจัยอื่น

1. นโยบายการพัฒนาประเทศขาดการวางแผน ทิศทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา มุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ขาดความสมดุลระหว่างเมืองกับชนบท ขาดการวางแผนพัฒนาสังคมระยะยาว จึงทำให้เกิดช่องว่าง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ การศึกษาไม่เท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดปัญหาเป็นที่มาของการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 7 ประเทศไทยมีทิศทางพัฒนาประเทศมุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเดียว มุ่งสู่ความเป็นอุตสาหกรรมมากเกินไป โดยขาดการวางแผนการพัฒนาทางสังคมไว้ล่วงหน้า จึงก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมา แม้ว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ฉบับที่ 9 จะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 10 มุ่งเน้นการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงแล้วก็ตาม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีมานาน รวมทั้งระบบกลไกของรัฐในระบบทุนนิยมทำให้เพิ่มช่องว่าง การปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างคนจนกับคนรวย ระหว่างผู้มีอำนาจกับผู้ขาดอำนาจ ระหว่างผู้แสวงหาผลประโยชน์ร่วมเป็นกระบวนการกับกลไกของรัฐ

2. การขยายตัวของธุรกิจทางเพศและองค์กรอาชญากรรม ธุรกิจทางเพศเป็นธุรกิจที่ทำกำไรอย่างมหาศาล ทำให้ผู้ประกอบการเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาเด็กและหญิงมาตอบสนองความต้องการของตลาด โดยมีรูปแบบการล่อลวง/ชักนำที่ซับซ้อนขึ้น นอกจากนี้ ธุรกิจค้าประเวณีในปัจจุบันได้มีความเชื่อมโยงเป็นกระบวนการ เครือข่ายข้ามชาติและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรธุรกิจอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น ยาเสพติดและการพนัน ซึ่งมักมีผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้อง ทำให้การปราบปรามเป็นไปได้ยาก

3. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ ปัญหาการขยายตัวของธุรกิจค้าประเวณีส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่รัฐมุ่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยละเลยการแก้ไขผลกระทบและปัญหาที่ตามมา ได้แก่ สถานบันเทิงและสถานบริการทางเพศจำนวนมากที่เปิดรองรับนักท่องเที่ยวทั้งโดยตรงและอ้อมแฝง จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจท่องเที่ยวดังที่ปรากฏตามเมืองใหญ่ต่าง ๆ เช่น พัทยา เชียงใหม่ สงขลาและกรุงเทพฯ

4. กระบวนการทางกฎหมายไม่เอื้อต่อการปราบปรามลงโทษผู้กระทำความผิด กระบวนการพิจารณาคดีอาญา ยังไม่มีความยืดหยุ่นในการจัดการคดีที่ผู้ต้องหาไม่มีอิทธิพล ขณะที่ผู้เสียหายหวาดกลัวต่อการเป็นพยาน ทำให้กฎหมายไม่สามารถนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ส่งผลให้อาชญากรรมไม่เกรงกลัว เนื่องจากรายได้สูงแต่ความเสี่ยงในการถูกจับกุมต่ำ การกระทำความผิดและจัดตั้งสถานบริการจึงแพร่หลายออกไปมากเกินกว่าจะควบคุมได้

5.1.2 พัฒนาการการค้ามนุษย์ (โสเภณี) ในสังคมไทย

สมัยกรุงศรีอยุธยา คำว่า “หญิงนครโสเภณี” มีปรากฏอยู่ในกฎหมายตราสามดวง บทพระอัยการฝ่าฝืน ซึ่งบัญญัติขึ้นในสมัยพระเจ้าอู่ทองในพ.ศ. 190

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น โสเภณีมีการควบคุมพระราชบัญญัติ “สัตยูจรโรค” ร.ศ. 127 เน้นว่า สถานประกอบการต้องมีสัตยูจรลักษณะเป็นโคมสี ประเวณี เรียกว่า “โสเภณีตีทะเบียน”

สมัยรัตนโกสินทร์ตอนปลาย ชาวต่างชาตินำหญิงต่างชาติมาขายบริการทางเพศกันมากโดยไม่ยอมเสียภาษี และตีทะเบียนจึงไม่สามารถควบคุมโรคได้ ปีพ.ศ. 2471 จึงได้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติ “สัตยูจรโรค” ร.ศ. 127 เพื่อควบคุมธุรกิจการค้าประเวณี ต่อมาปี พ.ศ. 2503 ตราพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี และในปี พ.ศ. 2539 ได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณีเป็นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เพื่อลดโทษหญิงผู้ค้าประเวณี เปิดโอกาสให้มีการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กำหนดโทษผู้เป็นธุระจัดหา พาไปค้าประเวณี เพิ่มบทบัญญัติป้องกัน การค้าประเวณีขึ้น

ปัจจุบันปัญหาโศภณี สลับซับซ้อน โยงใยไปทั่วโลก ลักษณะอาชญากรรม ประเภทรูปแบบขององค์กร มีการสร้างรายได้อย่างมหาศาล แต่ไม่สามารถสาวถึงผู้บงการหรือตัวการใหญ่เนื่องจากผู้ค้ำมนุษย์มีอิทธิพลเหนือข้าราชการประจำ เช่น การติดสินบน รวมทั้งอิทธิพลเหนือนักการเมือง ไม่ว่าจะป็นรูปแบบของการจัดหาคะแนน การจัดตั้งมวลชน การให้เงินสนับสนุน

โดยสรุปพัฒนาการการค้ำมนุษย์ (โศภณี) ในสังคมไทย เริ่มตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันสามารถวิเคราะห์เชิงทฤษฎีได้ดังนี้

1. ตรงกับแนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองเรื่อง การปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ

ผู้มีอิทธิพล
ผู้ค้ำมนุษย์มีอำนาจเหนือข้าราชการและ
นักการเมืองก็จะทำให้ไม่สามารถล้มล้าง
กระบวนการการค้ำมนุษย์ได้

2. ตรงกับทฤษฎี เองเกล ซึ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ แบบระบบชายเป็นใหญ่ และธีรนาถ กาญจนอักษร(2542) ว่าด้วยทัศนคติของสังคมระบบชายเป็นใหญ่ การค้าทาส การค้าประเวณี ในอดีตก็เหมือนกับ กระบวนการค้ำมนุษย์ในยุคทุนนิยมในปัจจุบันนั่นเอง

5.1.3 การศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ กลไกของภาครัฐ กลุ่มอิทธิพล เอกชน และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขกระบวนการค้ำมนุษย์ในสังคมไทย โดยเฉพาะบทบาทของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เด็กและสตรีที่ถูกบังคับค้าประเวณี 8 คนแบบเจาะลึกและจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกบังคับค้าประเวณีเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า อาชญากรรมการค้าเด็กและหญิง ได้มีผลประ โยชน์มหาศาล จึงนำไปสู่ผู้มีอิทธิพล กระบวนการค้ำมนุษย์มีอำนาจเหนือกลไกรัฐ ข้าราชการประจำ เช่น การติดสินบน มีผลประ โยชน์ร่วมกันกับผู้มีอิทธิพล กระบวนการค้ำมนุษย์จึงมีอำนาจเหนือนักการเมืองบางคน ไม่ว่าจะป็นรูปแบบการจัดหาคะแนน ช่วยค่าใช้จ่ายเพื่อแข่งขันทางการเมืองตราบใดที่กลไกของรัฐ กลุ่ม

นักการเมืองบางประเภทยังอยู่ใต้อำนาจของกระบวนการค้ำนุษย์ โดยเอื้อประโยชน์กัน ก็จะไม่สามารถทำลายล้างกลุ่มอิทธิพลกระบวนการค้ำนุษย์ให้หมดสิ้นไปได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเด็กและหญิงไทยที่ถูกบังคับค้าประเวณี 8 ราย และจากการช่วยเหลือเด็กและหญิงไทยที่ถูกหลอกไปค้าประเวณีจำนวนมากจึงมีข้อเสนอแนะแนวนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ที่เหมาะสม ในระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้

ระยะสั้น

1. รัฐบาลควรจัดตั้งหน่วยงาน ที่เป็นเครือข่ายประสานงานร่วมกับภาคเอกชนและประชาชน เพื่อป้องกันและนำ รวมทั้งให้คำปรึกษา และช่วยเหลือเด็กและสตรี ที่ต้องการคำแนะนำปรึกษา ซึ่งกำลังจะตกเป็นเหยื่อหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณีไปแล้ว โดยการประสานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนตลอด 24 ชั่วโมง ในทุกอำเภอ ทุกจังหวัด (ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือเช่นเดียวกับมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี และองค์กรเอกชนหรือมูลนิธิอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรี)

2. รัฐบาลต้องทำงานเชิงรุก ทำโครงการ “อาสาสมัครช่วยภัยสังคม” เชิญชวนข้าราชการหญิง (ที่เกษียณอายุแล้ว) บัณฑิตอาสาในระดับชุมชน หรือตำบลต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมเป็นแกนนำผู้ปกครอง เฝ้าระวังภัยในสังคม กระจายเข้าไปในทุกชุมชน ตำบล อำเภอ โดยใช้บุคลากรในพื้นที่นั้น ๆ มาทำงานเป็นอาสาสมัครจัดอบรม และเป็นเครือข่ายของหน่วยงานราชการ โดยไม่มีค่าตอบแทน แต่มีการประกาศเกียรติคุณจากรัฐ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับพลเมืองดีหรือผู้ที่แข็งแรงแสด

3. เพิ่มเบี้ยเลี้ยง เงินเดือน ให้กับข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติและการค้าประเวณี กระบวนการค้ำนุษย์ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและให้มีรายได้พอเพียงเลี้ยงดูครอบครัว จัดให้มีงบประมาณสำรองจ่ายในการช่วยเหลือเด็กและหญิงที่ถูกบังคับค้าประเวณี ดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้รางวัลผู้ที่แข็งแรงแสด ให้ความดีความชอบข้าราชการที่สามารถดำเนินคดีกับผู้ค้าประเวณีและกระบวนการค้ำนุษย์

4. ดำเนินคดีและการลงโทษสถานหนักกับเจ้าหน้าที่เข้าไปพัวพัน ทั้งผู้ร่วมกระบวนการ ผู้ที่รับสินบนจากองค์กรอาชญากรรม รวมทั้งเพิ่มบทลงโทษข้าราชการที่ละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ให้จริงจัง

5. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดตั้งหน่วยงานตำรวจเฉพาะด้านสังคมทุกสถานี (เช่นเดียวกับตำรวจจราจร) โดยสนับสนุนด้านการศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเรียนรู้ในการป้องกันและปราบปรามกระบวนการค้ำมนุษย์ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ความรู้กับประชาชนมีส่วนร่วม

6. จัดการอบรม สัมมนา ระหว่าง เจ้าหน้าที่ตำรวจเฉพาะด้านสังคมทุกสถานีตำรวจกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบ สร้างความเข้าใจในงานและสร้างสัมพันธ์อันดีกับช่วยเหลือสังคมร่วมกัน

7. ปรับพื้นฐานทางการศึกษา โดยการส่งเสริมนโยบายการเรียนฟรีจนสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้มีการขยายสถานศึกษาเข้าสู่ชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ

8. สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ในเชิงรุกอย่างเร่งด่วน โดยการกระจายรายได้เข้าสู่ชนบท และเน้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพเป็นสำคัญ

9. กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีมาตรการที่ชัดเจนในเรื่องการป้องกันและปราบปรามกระบวนการค้ำมนุษย์ โดยเน้นการปฏิบัติที่เข้มงวดกวดขัน ในการเดินทางเข้าออกนอกประเทศของชาวไทยและชาวต่างชาติ รวมทั้งการมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดทำบัญชีดำเพื่อรวบรวมประวัติผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือเข้าไปพัวพันกับกระบวนการบังคับค้าประเวณีและกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ

10. จัดตั้งชุดเฉพาะกิจซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ไม่ขึ้นตรงกับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ให้เป็นหน่วยงานกลาง เพื่อดำเนินการตรวจสอบ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดที่เป็นการค้ามนุษย์ ตรวจสอบข้าราชการ นักธุรกิจ นักการเมือง ที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางที่จะผู้เป็นธุระจัดการค้ามนุษย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงสถานบริการที่แอบแฝงบังคับค้าประเวณี

ระยะยาว

1. จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เน้นพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคม เพื่อความแข็งแกร่งและยั่งยืนควรจัดทำเป็นแผนระยะยาว 20 ปี เพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่องและยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม

2. ภาครัฐสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณให้มีการวิจัยปัญหากระบวนการค้ามนุษย์ กระบวนการบังคับค้าประเวณีอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสวงหามาตรการในแนวทางป้องกันและแก้ไขในระยะยาว พร้อมทั้งการปรับโครงสร้างด้านงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้กับเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน การป้องกัน การปราบปราม และการบังคับใช้กฎหมาย โดยเพิ่มสวัสดิการ เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง ค่าล่วงเวลาให้เพียงพอกับการดำรงชีพ และอุดช่องว่างไม่ให้มีการรับสินบน

3. สร้างบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมของสังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านนโยบายด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยพัฒนาเข้าสู่ระบบการเรียนในหมวดสาระสังคมเรื่อง “หญิงชายมีความเสมอภาค การอยู่ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” เพื่อปลูกฝัง สร้างทัศนคติให้กับหญิงและชาย ได้ตระหนักถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การให้เกิดดิซึ่งกันและกัน ร่วมกันพัฒนาชาติให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. องค์การสหประชาชาติ การลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศต้องศักดิ์สิทธิ์ หน่วยงานองค์กรระหว่างประเทศต้องมีบทบาทในการประสานความร่วมมือกับทุกประเทศที่อยู่ในเครือข่าย ที่มีกระบวนการค้ามนุษย์เข้าไปแทรกแซง โดยจัดงบประมาณป้องกันและปราบปราม กระบวนการค้ามนุษย์ในประเทศและระหว่างประเทศระยะยาว

5. ปรับปรุงกฎหมายการค้าประเวณีและกฎหมายการค้ามนุษย์ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ กำหนดบทลงโทษสถานหนัก โดยสร้างเครือข่ายให้อำนาจตำรวจสากลแต่ละประเทศ และระหว่างประเทศ เพื่อให้มีบทบาทสามารถดำเนินการจับกุมข้ามประเทศได้ ทำการลงนาม MOU ในข้อตกลงระหว่างประเทศในการติดตามจับกุมรวมถึงการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์เพื่อการยับยั้งการกระจายอำนาจอิทธิพลของกระบวนการค้ามนุษย์

6. รัฐบาลควรจัดตั้งคณะทำงานทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์การสหประชาชาติ (UN) ILO IOM ยูนิเซฟ องค์การภาคเอกชน รวมถึงผู้แทนจากสถานทูตที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการค้ามนุษย์ ร่วมกันหามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ชัดเจน มีการสรุปและประเมินผลเพื่อนำไปสู่การประชุมความร่วมมือระดับชาติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

7. จัดทำแผนพัฒนาการกระจายรายได้ของประเทศเป็นอุตสาหกรรมครัวเรือน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด โดยทั่วถึงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 5 – 20 ปี โดยประสานบริษัทนักธุรกิจระดับท้องถิ่น ระดับชาติ เขามามีส่วนร่วม

8. จัดงบประมาณอย่างต่อเนื่องทั้งในระยะสั้นและระยะยาวให้มีทุนการศึกษาสำหรับเด็กและสตรี รวมทั้งการอบรมให้ความรู้กับข้าราชการ ตัวแทนภาคเอกชน ประชาชน และ

อาสาสมัครที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคม เพื่อเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบกับการช่วยเหลือปัญหาสังคม ดังนี้

8.1 การให้ทุนการศึกษา เพื่อศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ

8.2 การสร้างจิตสำนึก โดยการจัดอบรมให้กับตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมรวมถึงผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานใกล้ชิดกับปัญหาสังคมและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

8.3 การติดตามการปฏิบัติงานของผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา ผู้เข้ารับการอบรม และประเมินผล เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่อไป

9. การเพิ่มโครงสร้างกระทรวงการต่างประเทศแผนกรับผิดชอบช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิในต่างประเทศที่มีการค้ามนุษย์ พร้อมจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการช่วยเหลือ

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการบังคับค้าประเวณีในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ต้องหา เพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการบังคับค้าประเวณีในประเทศไทย

2) ควรทำการศึกษาวิจัยรูปแบบนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก หน่วยงานการที่รับผิดชอบ นักวิชาการ อาจารย์สอนวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง เพื่อหาแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

3) ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและปราบปรามกระบวนการค้าประเวณีในประเทศไทยและต่างประเทศ

บทบาทมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

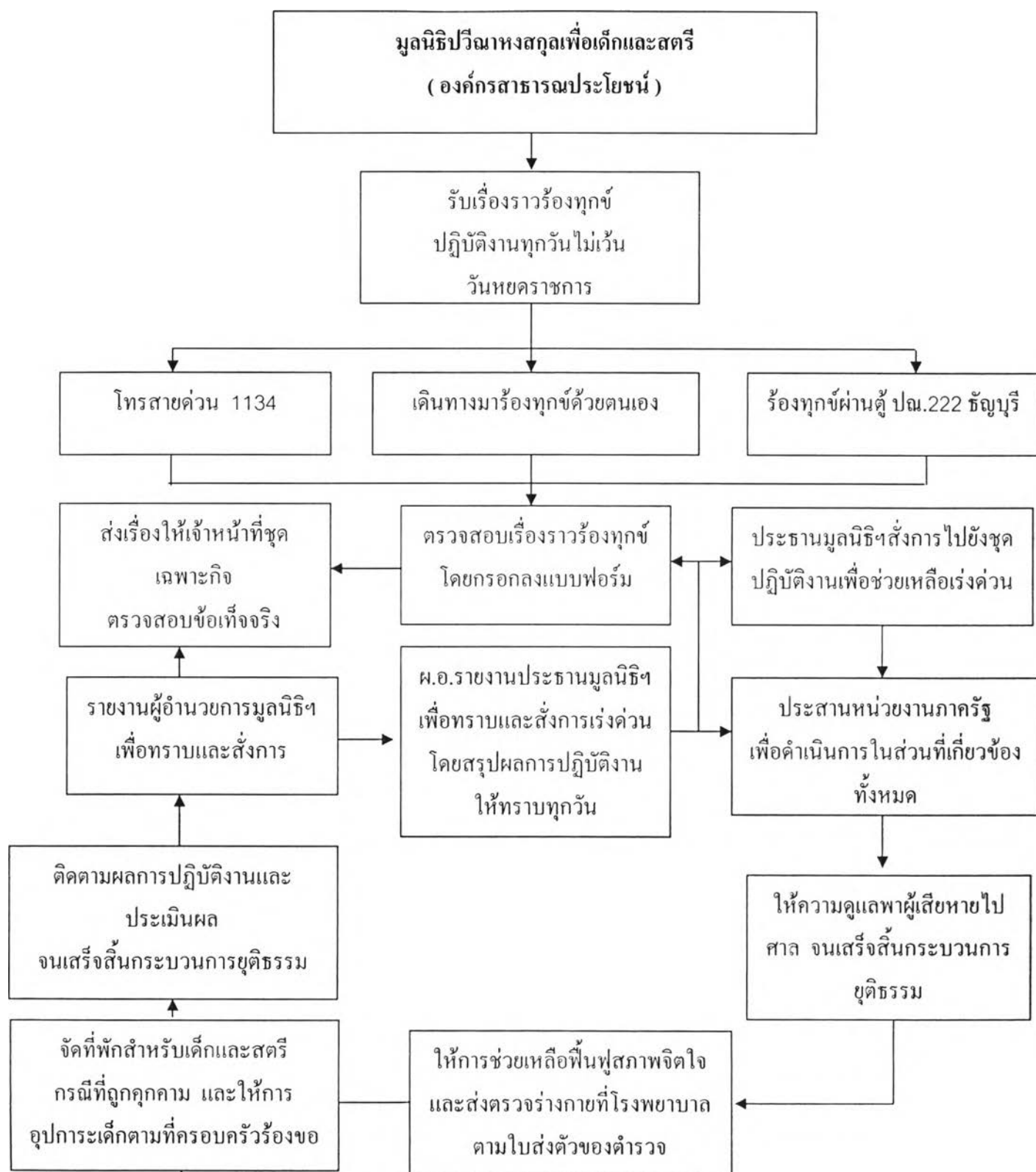
ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็กและสตรีถูกละเมิดสิทธิ เอารัดเอาเปรียบ ถูกบังคับค้าประเวณี

ขั้นตอนการช่วยเหลือ

กรณีญาติผู้เสียหายเข้าร้องเรียนมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ขอความช่วยเหลือว่า ลูกสาวถูกหลอกบังคับค้าประเวณี มูลนิธิปวีณาฯ จะจัดชุดเฉพาะกิจสืบหาข้อมูล เมื่อมีข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงแล้ว มูลนิธิปวีณาฯ ก็จะพาดูคดีของเหยื่อผู้เสียหายเข้าแจ้งความเพื่อดำเนินการช่วยเหลือเหยื่อ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะออกหมายค้นสถานการค้าประเวณีและจับเจ้าของสถานการค้าประเวณี ซึ่งต้องดำเนินการแบบละเอียดรอบคอบและเป็นความลับที่สุด เพราะกระบวนการค้าประเวณี จะมีสายที่เป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นนั้น ๆ คอยดูแลผลประโยชน์ บางครั้งก็เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับสินบนจากสถานการค้าประเวณี จึงทำให้มูลนิธิปวีณาฯ ไปขัดผลประโยชน์ของกระบวนการค้ำมนุษย์ซึ่งมูลนิธิปวีณาฯ ต้องทำงานช่วยเหลือเด็กและหญิงยากขึ้นและต้องระมัดระวัง มิให้เจ้าของสถานการค้าประเวณีได้ไหวตัวทัน เพราะนั่นหมายถึงความปลอดภัยของเด็กและหญิงผู้เป็นเหยื่อ หลังจากมูลนิธิปวีณาฯ ได้ช่วยเหลือหญิงผู้ถูกบังคับค้าประเวณีแล้ว มูลนิธิปวีณาฯ จะนำตัวหญิงที่เป็นเหยื่อไปตรวจร่างกายตามใบส่งตัวของตำรวจ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เข้าไปช่วยเหลือครอบครัว ประสานกระทรวงยุติธรรมให้ความช่วยเหลือด้านคุ้มครองพยาน และช่วยเงินชดเชยผู้เสียหาย รวมทั้งส่งไปฟื้นฟูสภาพจิตที่โรงพยาบาลและติดตามคดีจนถึงที่สุด

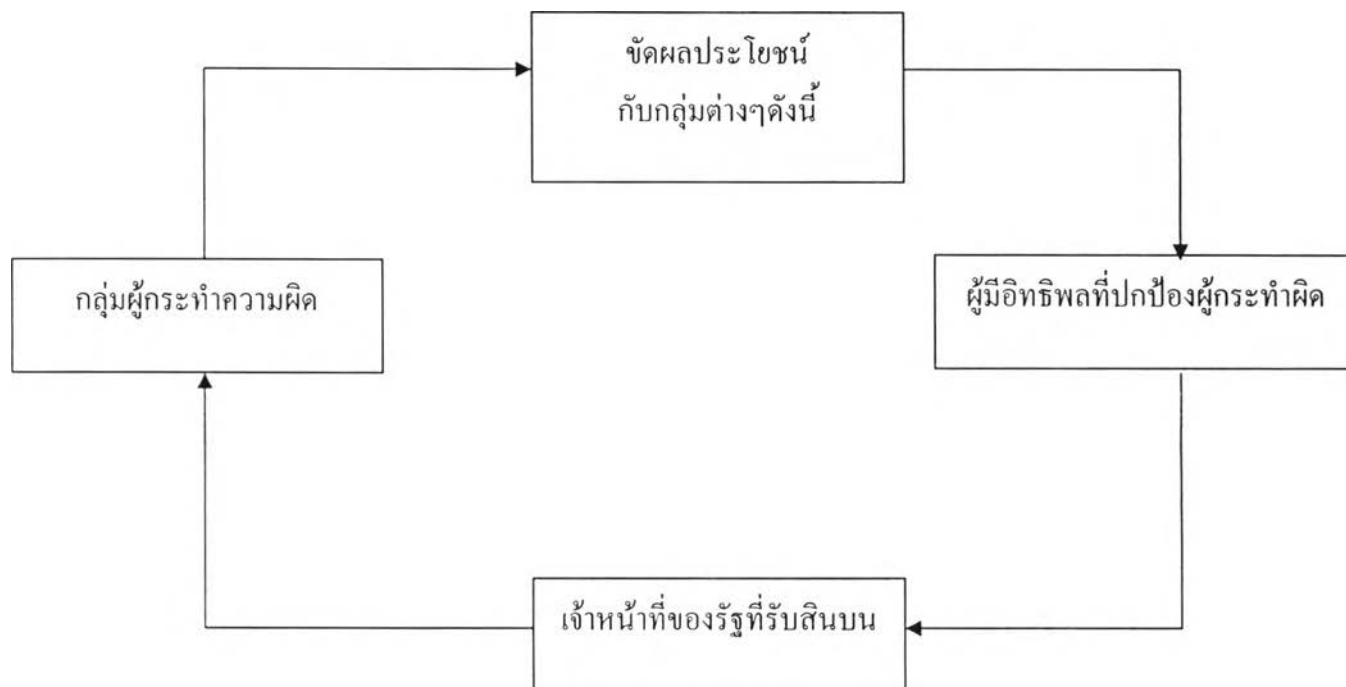
ในกรณีที่เด็กและสตรีถูกคุกคาม มูลนิธิปวีณาฯ ก็จะประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจและกระทรวงยุติธรรมเพื่อจัดเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานให้และจัดหาที่พักให้ความปลอดภัย โดยอยู่ในความดูแลของมูลนิธิปวีณาฯ ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง

โครงสร้าง ขั้นตอนการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมของ
มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

ผลกระทบจากการดำเนินงาน

ให้ความช่วยเหลือสังคมของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

"มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี" (องค์กรสาธารณประโยชน์)
 ได้ให้ความช่วยเหลือและ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 ระหว่างปี พ.ศ. 2543- พ.ศ. 2550

ลำดับที่	ประเภทของปัญหา	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	รวม
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ม.ค.-ส.ค.)	
1	ข่มขืน/อนาจาร	268	192	380	296	118	1254
2	ล่อลวง/ค้าประเวณี	116	35	112	58	43	364
3	ทารุณกรรม/กักขัง	130	148	253	183	59	773
4	คนหาย	186	93	170	360	63	872
5	เรื้อรัง/จิตใจ/พลัดหลง	223	173	95	86	3	580
6	แรงงานไม่เป็นธรรม	258	167	101	37	5	568
7	ช่วยเหลือครอบครัว	603	726	301	303	277	2210
8	ขอความเป็นธรรม	286	208	249	246	122	1111
9	แซท/อินเทอร์เน็ต	0	0	0	0	6	6
10	ขอความอนุเคราะห์	167	287	542	541	574	2111
11	ปัญหาอื่น ๆ	3,171	3,097	3,923	2,434	2032	14,657
	รวมทั้งสิ้น	5,408	5,126	6,126	4,544	3302	24,506

ปัญหาอื่น ๆ เช่น ให้คำแนะนำด้านกฎหมายเบื้องต้น สาธารณภัยต่าง ๆ ,ต่างคำว,ยาเสพติด,

ปัญหาที่อยู่อาศัย,หาสถานศึกษาให้,ป่วยโรคเอดส์,คำแนะนำด้านอาชีพ ฯลฯ